

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 949

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 octombrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
3 MC. — Moțiune de cenzură „STOP sărăciei, scumpirilor și penalilor! JOS GUVERNUL CÎȚU!”	2–3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 357 din 3 iunie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) raportat la art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	3–5
Decizia nr. 382 din 8 iunie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5–8

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

**MOȚIUNE DE CENZURĂ
„STOP sărăciei, scumpirilor și penalilor!
JOS GUVERNUL CÎȚU!”**

În vreme ce traiul românilor devenea tot mai împovărat de lipsuri, guvernarea PNL—USR-PLUS—UDMR avea o singură prioritate: lupta pentru putere!

În disperarea de a acapara toate resursele statului pentru firmele lor de partid, au abandonat total România și pe români.

În aceste condiții, singura soluție pentru ca România să iasă dintr-o continuă criză politică, economică și socială este ca Guvernul Cîțu să plece urgent de la conducerea țării.

Guvernarea perdanților a sărăcit România!

Fiecare român este mai sărac cu 560 de euro după măsurile care au distrus puterea de cumpărare.

În plină explozie a prețurilor, în condițiile unei creșteri galopante a inflației, Guvernul nu a găsit altă soluție decât înghețarea pensiilor, alocațiilor și a salariilor.

Statisticile oficiale arată clar că puterea de cumpărare a scăzut cu peste 12%. Cu toate acestea, prin lipsa măsurilor de compensare a pierderilor de venit, Guvernul PNL—USR-PLUS—UDMR a fost mult mai preocupat de lupta pentru putere în interiorul Coaliției și a preferat să condamne la sărăcie peste 7 milioane de români.

Românii se confruntă cu explozia prețurilor și a cursului valutar!

Pierderea controlului asupra creșterii prețurilor la energie și combustibil a generat o inflație galopantă.

Vârfurile de preț la gaze (+65%), electricitate (+45%) și combustibil (+54%) au antrenat explozia în lanț a prețurilor, mai ales la alimentele de bază (+14%) și medicamente (+25%).

Cursul valutar doboară, zi de zi, maxime istorice, ceea ce înseamnă, pe scurt, rate mai mari la credite, creșterea prețului facturilor și scumpirea bunurilor din import.

Dreapta a impus românilor o datorie care le amănestează viitorul!

Datoria publică crește cu 1.700 de euro pe secundă. Fiecare român devine mai dator la finalul acestui an cu 2.300 de euro.

România riscă să deraieze economic, în condițiile în care creșterea datoriei publice este aproape dublă față de creșterea produsului intern brut.

Absorbția fondurilor europene este la pământ!

Planul național de redresare și reziliență a fost refăcut în repetate rânduri, acumulând întârzieri majore, deși 18 state au deja aprobate planurile de relansare, iar 16 state deja primesc primele fonduri. România riscă să piardă peste 60% din banii alocați pentru că nu va avea timpul fizic necesar contractării banilor.

În acest timp, România mai are de atras încă 16 miliarde de euro din exercițiul financiar 2014—2020, iar peste 3 miliarde de euro pe proiecte ce vizează infrastructura apă-canal stau necontractate, riscând să fie pierdute prin dezangajarea fondurilor.

Capitalul românesc, condamnat la faliment!

Firmele românești au fost îngenuncheate: blocarea programelor de sprijin pe timp de pandemie a falimentat mii de IMM-uri. Antreprenorii au fost efectiv păcăliți, au cheltuit bani aplicând pentru măsura 3, care apoi a fost anulată. HoReCa n-a primit nici acum sprijinul promis.

Afaceri românești, construite cu greu, în ani de zile, au fost distruse în câteva luni de acest guvern de incompetenți. Numărul firmelor radiate în ultimele 7 luni este mai mare cu 34%

față de 2020. Asta spune totul despre performanțele Guvernului PNL—USR-PLUS—UDMR!

Agricultorii țării au fost umiliți. În loc să ajungă pe mesele românilor, munca lor e vândută pe nimic în străinătate!

Producătorii români au fost loviți nu doar de vreme, ci mai ales de incompetența de la vârful Ministerului Agriculturii.

În loc de sprijin, Guvernul PNL—USR-PLUS—UDMR a servit fermierilor români doar minciuni. În loc de despăgubiri pentru secetă, Guvernul PNL—USR-PLUS—UDMR le-a oferit producătorilor români doar piedici. În loc de acces la fonduri europene, agricultorii României au primit de la actualul guvern doar uși trântite în nas.

În domeniul transporturilor ați vândut oamenilor iluzii la kilometru... de drum!

Sunteți doar buni să vă faceți imagine și doar vindeți promisiuni!

Nu ați inaugurat niciun kilometru de autostradă și nu ați lansat niciun proiect de la zero ca să înceapă lucrările! Ci doar v-ați asumat marile proiecte de autostrăzi și poduri lăsate moștenire de PSD!

Nimeni nu o să uite cum zeci de copii au stat în caniculă, iar șeful CFR Călători, Ovidiu Vizante, sfida o țară întregă la telefon!

Comunitățile locale au fost condamnate la subdezvoltare!

Primăriile și consiliile județene au fost obligate să aloce sume uriașe pentru lupta cu pandemia. Nici acum Guvernul Cîțu nu le-a decontat acești bani!

De parcă nu ar fi fost de ajuns, același guvern incompetent continuă să le arunce în cârcă o serie de cheltuieli sociale majore, în vreme ce resursele financiare promise au fost întârziate dramatic din cauza războaielor pentru putere dintre PNL și USR-PLUS!

Guvernarea PNL—USR-PLUS—UDMR a ratat toate țintele asumate în sănătate!

Românii simt pe pielea lor dezastrul provocat prin deciziile aberante și lupta pentru putere din sănătate. Lupta Guvernării PNL—USR-PLUS—UDMR nu s-a dat practic cu pandemia, ci a zădărnicit combaterea și tratarea bolilor cronice. Organizarea Congresului PNL cu 5.000 de participanți, când Capitala intrase în scenariul roșu, iar oamenii li se impuneau noi restricții, este expresia totalei iresponsabilități în plin val patru al pandemiei.

Din cauza acestei atitudinii, campania de vaccinare a fost compromisă. Testarea a fost abandonată total.

Spitalele sunt la fel de nepregătite ca la debutul pandemiei, iar, după un an de zile, românii nu au acces, în continuare, la consultații, operații și tratamente. Chiar și bolnavilor cronici le-a fost interzis accesul la tratament și servicii de prevenție, în numele unei iluzorii protecții!

Deși abia a început anul școlar, guvernarea PNL—USR-PLUS—UDMR a închis deja sute de școli, iar pentru restul... a planificat închiderea!

„România Educată” a lui Iohannis este România haosului, improvizației și închiderii școlilor!

Regulile pentru desfășurarea noului an școlar, anunțate de miniștrii educației și sănătății, arată că școlile sunt la fel de nepregătite pentru noul val al pandemiei ca și anul trecut.

În plus, în vreme ce întreaga Europă a luat măsuri pentru a decupla închiderea școlilor de atingerea unei anumite rate de incidență, astfel încât școlile să fie ultimele închise, la noi, guvernării au preferat să rămână închistați într-o viziune depășită, ce sacrifică — printre primele! — exact școala!

Fără a asigura testarea masivă și periodică a elevilor și profesorilor, Guvernarea PNL—USR-PLUS—UDMR a fost incapabilă să garanteze desfășurarea orelor cu prezență fizică,

în condiții de siguranță, și face ce știe mai bine: închide școlile și trimite elevii și profesorii într-un iluzoriu on-line, distrugând generații întregi de copii!

Dreapta a instalat un penal la Palatul Victoria!

Guvernul României nu poate fi condus de un penal, care a fost condamnat pentru infracțiunea comisă și care a executat și închisoare pentru fapta sa.

Culmea cinismului este că fostul deținut Cițu reprezintă azi, în mod aberant, tocmai Coaliția celor care au promis pentru a accede la putere — uitând apoi să și voteze! — Legea „fără penali în funcții publice”.

Fiecare zi cu Guvernul Cițu în funcție este o încă o zi în care viața românilor va fi și mai afectată de **sărăcie, dezvoltarea comunităților locale blocată**, iar viitorul țării este marcat de o **îndatorare toxică**, care va sacrifica însă generații întregi!

De aceea, astăzi, întreg Guvernul Cițu trebuie să plece!

Această moțiune de cenzură a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 5 octombrie 2021, în condițiile art. 67, art. 110 alin. (2) și art. 113 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
LUDOVIC ORBAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 5 octombrie 2021.

Nr. 3 MC.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 357

din 3 iunie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) raportat la art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) raportat la art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Torok Gabor Gyula, în calitate de tutore al persoanei puse sub interdicție Losonczi Ildiko-Varvara în Dosarul nr. 9.114/211/2018/a3 al Judecătoriei

Cluj-Napoca — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.609D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea civilă FN/CC din 11 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 9.114/211/2018/a3, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) raportat la art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru,**

excepție ridicată de Torok Gabor Gyula, în calitate de tutore al persoanei puse sub interdicție Losonczy Ildiko-Varvara, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare a ajutorului public judiciar.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată că împotriva taxei judiciare de timbru stabilite în sarcina sa a formulat cerere de reexaminare care a fost respinsă. Ulterior comunicării încheierii prin care a fost respinsă cererea de reexaminare a taxei judiciare de timbru a formulat cerere de acordare a ajutorului public judiciar pentru plata taxei judiciare de timbru, cererea fiind respinsă ca tardivă, întrucât, indiferent de existența cererii de reexaminare a taxei judiciare de timbru, ar fi trebuit formulată, concomitent, în 5 zile și cererea de ajutor public judiciar. Dispozițiile legale criticate au finalități și cauze diferite. Astfel, instituirea reexaminării taxei judiciare de timbru prevăzute de art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privește legalitatea stabilirii acestei taxe, având înrăurire asupra fondului acestei obligații, iar instituția acordării facilităților la plata taxei judiciare de timbru are doar un caracter de protecție, de sprijin al justițiabililor, și nu are nimic de-a face cu fondul și legalitatea obligației de plată. Dreptul la un proces echitabil impune ca mai întâi obligația legală să fie stabilită neechivoc, prin exercitarea garanțiilor procesuale în acest sens. Atât timp cât această obligație de plată a taxei judiciare de timbru este contestată pe fondul ei, ea nu există încă, este neechivocă, iar partea nu are interesul de a formula cerere de acordare a ajutorului public judiciar. A impune părții să formuleze în același timp, în 3, respectiv 5 zile de la comunicare atât cererea de reexaminare, cât și cererea de acordare a facilităților încalcă în mod vădit dreptul la un proces echitabil. Formularea textelor de lege în această manieră este în mod evident împotriva unei diligențe normale ce se poate pretinde unei persoane, care nu are cum să prevadă ce se va întâmpla în viitor. Accesul liber la justiție presupune asigurarea drepturilor părții care acționează cu bună-credință, cu o diligență normală, previzibilă, fără a i se cere demersuri care, în mod vădit, sfidează logica elementară.

6. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 33 alin. (2) și ale art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 33 alin. (2): „(2) Dacă cererea de chemare în judecată este netimbrată sau insuficient timbrată, reclamantului i se pune în vedere, în condițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de

procedură civilă [în ultima formă republicată, art. 200 alin. (3) teza I din Codul de procedură civilă – s.n.], *obligația de a timbra cererea în cuantumul stabilit de instanță și de a transmite instanței dovada achitării taxei judiciare de timbru, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării instanței. Prin aceeași comunicare instanța îi pune în vedere reclamantului posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării. Dispozițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă rămân aplicabile în ceea ce privește complinirea celorlalte lipsuri ale cererii de chemare în judecată. Instanța însă nu va proceda la comunicarea cererii de chemare în judecată în condițiile art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, decât după soluționarea cererii de acordare a facilităților la plata taxei judiciare de timbru.”;*

— Art. 39 alin. (1): „(1) Împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, reclamantul poate face cerere de reexaminare, la aceeași instanță, în termen de 3 zile de la data comunicării taxei datorate. Cererea de reexaminare este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că taxele judiciare de timbru se datorează și se plătesc anticipat, fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile. Obligația de plată anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau a cererii, în caz de neplată a acestora. Legea prevede că cererea de acordare a ajutorului public judiciar se poate formula prin chiar cererea de chemare în judecată [art. 43 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013] sau în 5 zile de la comunicarea obligației timbrării acesteia, când este netimbrată sau insuficient timbrată [art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013], ori până la termenul stabilit de instanță, dacă apar elemente noi care determină o valoare mai mare decât cea inițial stabilită (art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013). Formele ajutorului public judiciar și condițiile de acordare sunt cele stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, astfel încât orice justițiabil cunoaște posibilitatea și măsura în care poate beneficia de acesta. Împotriva încheierii prin care se soluționează cererea de acordare a ajutorului public judiciar poate fi formulată cerere de reexaminare în termen de 5 zile de la comunicare, soluționată prin încheiere definitivă [art. 43 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Cererea de reexaminare a modului de stabilire a taxei judiciare de timbru poate fi formulată în termen de 3 zile de la data comunicării taxei datorate, fiind soluționată prin încheiere definitivă (art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013).

13. În jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor a condițiilor de exercitare a unui drept, subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite. Mai mult, obligația părților de a a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă

expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților (a se vedea în acest sens Decizia nr. 608 din 6 octombrie 2015).

14. Însă, în prezenta cauză, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate nu critică, în sine, conținutul normativ al art. 33 alin. (2) și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, ci modalitatea în care instanța

de judecată a procedat la aplicarea acestor prevederi legale în cauza concretă dedusă judecării. Criticile de neconstituționalitate formulate nu vizează un viciu de neconstituționalitate intrinsec al normelor juridice examinate, ci privesc, în realitate, aspecte legate de procesul concret de interpretare și aplicare a acestora de către instanța judecătorească. Or, asemenea operațiuni de interpretare și aplicare a textului de lege criticat la diferitele circumstanțe ce caracterizează fiecare litigiu în parte nu țin de competența instanței constituționale (a se vedea în acest sens Decizia nr. 608 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 24 noiembrie 2015).

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) raportat la art. 39 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Torok Gabor Gyula, în calitate de tutore al persoanei puse sub interdicție Losonczy Ildiko-Varvara, în Dosarul nr. 9.114/211/2018/a3 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 8 iunie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Cosmin-Gheorghe Săladea în Dosarul nr. 5.803/108/2017 al Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.621/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată, astfel, că dispozițiile legale criticate instituie condiția necesară privind deținerea unui document valabil care să ateste faptul că persoana fizică a absolvit cursurile de pregătire ce îl fac apt să conducă un vehicul pe drumurile publice, ceea ce nu este însă de natură să aducă atingere normelor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 5.803/108/2017, **Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002**

privind circulația pe drumurile publice. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cosmin-Gheorghe Sălădea într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare/obligăția de a face, în contradictoriu cu Prefectul Județului Arad, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Arad și Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Neamț.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că în luna aprilie 2017 i-a fost reținut permisul de conducere, fiind expirat, însă nu a procedat la reînnoirea acestuia, întrucât preschimbarea administrativă a acestui document i-ar afecta libertatea de conștiință, conștiința și modalitatea de exercitare a acesteia, având în vedere că permisul de conducere actual conține cod de bare și o a doua poză care scanează fața. În acest context, menționează că este creștin ortodox și nu este de acord ca numele său de creștin să apară pe un astfel de document, codul de bare fiind citit în format electronic prin numărul 666. Susține că învățătura Sfințelor Evanghelii îi interzice purtarea semnului lui Antihrist, mai exact codul de bare și cipul electromagnetic, astfel încât refuză categoric să primească în elementele sale de identificare, ca și ființă a lui Dumnezeu, orice alte semne.

6. Menționează că nu există prevederi în Codul rutier care să reglementeze forma permisului de conducere, ci doar un ordin al ministrului afacerilor interne, care nu are însă forța unei legi organice sau constituționale ca să poată legifera în materia drepturilor și libertăților. Autorul excepției menționează, totodată, că sunt studii documentate din care rezultă că prin generalizarea acestui sistem va fi supus unui control permanent, care atentează la demnitatea și onoarea sa pentru că prin acest cod de bare este asimilat mărfurilor (identificate prin codul de bare) și animalelor care poartă deja cipuri de identificare, iar acest control face ineficientă prezumția de nevinovăție. Susține că solicitarea sa de eliberare a unui permis de conducere alternativ nu este în contradicție cu ordinea de drept sau bunele moravuri și se întemeiază pe principiul toleranței și respectului reciproc față de toate cultele religioase, prevăzut de art. 29 alin. (3) din Constituție, fiind susținută și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Invocă, în acest sens, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 4 decembrie 2008, pronunțată în *Cauza S. și Marper împotriva Regatului Unit*, prin care s-a constatat încălcarea art. 8 din Convenție sub aspectul ingerinței în viața privată și în cazul stocării elementelor de identificare fiziologică în cursul procesului penal, și arată că, *a fortiori*, raportat la speță, atunci când elementele de identificare personală ar trebui să rămână stocate *sine die* și fără o garanție certă că nu vor fi la un moment dat folosite împotriva sa, refuză categoric primirea permisului de conducere.

7. Apreciază că în măsura în care îndeplinește toate cerințele prevăzute de Codul rutier pentru a conduce autovehicule, câștigându-și dreptul de a conduce prin promovarea examenului de obținere a permisului de conducere, condiționarea de a deține un permis de conducere valabil, cu care nu este de acord din motive de conștiință sau religioase, încalcă art. 52 din Constituția României. De asemenea, în opinia autorului excepției, textul criticat contravine și art. 53 din Constituție, întrucât niciuna dintre situațiile prevăzute în norma constituțională nu poate fi invocată pentru a justifica impunerea numai a permisului de conducere electronic, fără o alternativă simplă, aceasta fiind o măsură care urmărește îngrădirea drepturilor și a libertăților și care nu este nici proporțională cu situația care a determinat-o. Având în vedere faptul că nu există o alternativă simplă la permisul de conducere actual, autorul excepției susține că este discriminată o parte importantă a populației care, aflată în situația sa, este lipsită de dreptul de a conduce autovehicule, deși îndeplinește toate condițiile impuse de Codul rutier. Apreciază că o soluție adecvată ar fi specificarea clară în cuprinsul art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a posibilității de eliberare a unei dovezi cu drept de circulație și cu aceeași valabilitate ca a permisului de conducere

pentru persoanele care, din motive religioase sau de conștiință, refuză noul permis de conducere.

8. **Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța apreciază că textul legal criticat nu încalcă dispozițiile art. 52 din Constituție, întrucât reglementarea criticată se referă la condițiile de exercitare a dreptului de a conduce un autovehicul fără a restrânge în vreun fel accesul la justiție, iar o dovadă în acest sens este aceea că autorul excepției s-a și adresat justiției solicitând eliberarea altui permis de conducere sau prelungirea valabilității vechiului permis de conducere sau eliberarea unei adeverințe că are dreptul să conducă. De asemenea, instanța apreciază că nu se încalcă nici dispozițiile art. 53 din Constituție, întrucât statul are dreptul de a impune condiții pentru exercitarea dreptului persoanei de a conduce autovehicule, iar prin instituirea condiției de a deține un permis de conducere valabil nu se aduce atingere dreptului la libertatea de conștiință, dat fiind faptul că textul criticat nu impune abandonarea confesiunii autorului excepției, ci respectarea cerinței de a deține un permis de conducere în conformitate cu legislația română.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„Dreptul de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai pe drumurile publice îl are numai persoana care posedă permis de conducere valabil, corespunzător categoriei ori subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv, sau dovada înlocuitoare a acestuia cu drept de circulație.”*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 22, care consacră dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 25 privind dreptul la liberă circulație coroborat cu art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 29 alin. (1), potrivit cărora *„libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nicio formă”*, ale art. 31 alin. (2), potrivit cărora *„Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal”*, ale art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, precum și celor ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit reglementării criticate, dreptul de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai pe drumurile publice îl are numai persoana care posedă permis de conducere valabil, corespunzător categoriei ori subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv, sau dovada înlocuitoare a acestuia cu drept de circulație. De asemenea, potrivit art. 24

alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Forma și conținutul permisului de conducere se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

15. În acest context, Curtea reține că, în temeiul art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, ministrul administrației și internelor a emis Ordinul nr. 157/2012 privind forma și conținutul permisului de conducere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 28 iunie 2012, iar prin art. 1 și 2 din acest ordin se stabilesc forma și conținutul permisului de conducere eliberat de autoritățile române, formă și conținut care corespund modelului Uniunii Europene de permis de conducere, fiind prevăzute în anexa nr. 1 la acest ordin. Curtea subliniază, astfel, că prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 157/2012, modificat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 2/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 din 19 ianuarie 2017, se stipulează că „*Prezentul ordin transpune în legislația națională prevederile art. 1 alin. (1) și ale anexei I la Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (reformată), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 403 din 30 decembrie 2006, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2011/94/UE a Comisiei din 28 noiembrie 2011 de modificare a Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind permisele de conducere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 314 din 29 noiembrie 2011, prin pct. I din anexa la Directiva 2012/36/UE a Comisiei din 19 noiembrie 2012 de modificare a Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind permisele de conducere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 321 din 20 noiembrie 2012, și prin Directiva (UE) 2015/653 a Comisiei din 24 aprilie 2015 de modificare a Directivei 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind permisele de conducere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 107 din 25 aprilie 2015.*”

16. Curtea reține, de asemenea, că, potrivit art. 24 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, la eliberarea permisului de conducere, serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor înscriu în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate următoarele date în format electronic: datele de identificare a titularului permisului de conducere românesc, respectiv: numele de familie, prenumele, codul numeric personal sau, dacă este cazul, echivalentul acestuia, potrivit legislației naționale aplicabile, fotografia și semnătura titularului, locul și data nașterii, domiciliul sau reședința, precum și, opțional, un număr de telefon și adresa de poștă electronică ale persoanei; categoriile de vehicule pentru care posedă drept de conducere; codurile armonizate ale Uniunii Europene, precum și datele de identificare a permisului de conducere.

17. În acest context, Curtea apreciază că nu poate fi reținută critica formulată de autorul excepției din perspectiva posibilității ca elementele de identificare personală, stocate *sine die* în mediul electronic, asupra căruia nu deține niciun control, să poată fi folosite fără acordul său. Aceasta, întrucât, potrivit art. 28¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prelucrările de date cu caracter personal se realizează cu respectarea prevederilor legale privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date. Astfel, datele cu caracter personal ale persoanelor fizice sunt protejate de legea specială, respectiv Legea nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului

European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 26 iulie 2018, lege care asigură garanții adecvate și suficiente pentru respectarea dreptului la viață intimă și privată, stabilind cu strictețe reguli referitoare la condițiile de legitimitate privind prelucrarea datelor cu caracter personal. Aceste date nu pot fi prelucrate decât în condiții extrem de restrictive, cu consimțământul explicit al persoanei vizate sau, dacă prelucrarea este efectuată în temeiul unor dispoziții legale exprese, cu instituirea unor măsuri corespunzătoare pentru protejarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei vizate.

18. Curtea consideră, de asemenea, că nu pot fi reținute nici susținerile autorului excepției potrivit cărora condiționarea de a deține un permis de conducere valabil, care folosește date biometrice de identificare, îi încalcă dreptul de a conduce, având în vedere că nu este de acord cu un astfel de permis de conducere din motive de conștiință sau religioase. În contextul criticii astfel formulate, Curtea învederează faptul că circulația pe drumurile publice a vehiculelor, a pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic, drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații sunt reglementate prin lege, iar, potrivit art. 1 alin. (5) din Constituție, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*” De altfel, reglementările privind circulația pe drumurile publice se emit cu respectarea legii, a acordurilor și a convențiilor internaționale la care România este parte.

19. Curtea reține că autorul excepției susține că, întrucât nu există o alternativă simplă la permisul de conducere actual, este discriminată o parte importantă a populației, aflată în situația sa, care este lipsită de dreptul de a conduce autovehicule. Or, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că dreptul de a conduce autovehicule/vehicule nu este un drept fundamental (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 304 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 11 august 2016, sau Decizia nr. 891 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 1 martie 2021). Astfel, prin Decizia nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007, cu titlu exemplificativ, Curtea a statuat că „*dreptul la liberă circulație, consacrat de art. 25 din Constituție, vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituția României, prin receptarea sa din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație.*” Ca urmare, Curtea a reținut că „*fiecare cetățean poate folosi mijloacele de transport pe care le consideră potrivite (rutiere, feroviare, aeriene, fluviale, navale, mijloace de transport în comun sau personale), cu respectarea regulilor impuse prin actele normative care reglementează utilizarea acestora.*”

20. Așadar, Curtea constată că stabilirea unor reguli în ceea ce privește circulația pe drumurile publice, inclusiv în ceea ce privește obținerea, reținerea permisului de conducere, respectiv suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, are ca scop, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, „*asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului*”, și nu este de natură să

încalce, pentru motivele arătate, dreptul fundamental reglementat de art. 25 din Constituție. De altfel, Curtea a subliniat că libera circulație, prevăzută de textul constituțional, se desfășoară potrivit unor reguli stabilite prin lege, reguli care au ca finalitate ocrotirea unor valori economice și sociale, a drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a unei normale desfășurări a relațiilor interstatale.

21. În acest sens, Curtea observă că, așa cum s-a subliniat prin Directiva 2006/126/CE din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, normele privind permisele de conducere sunt elemente esențiale ale politicii comune în domeniul transporturilor, ce contribuie la îmbunătățirea siguranței rutiere și facilitează libera circulație a persoanelor care își stabilesc reședința într-un stat membru, altul decât statul care a eliberat permisul. Ținând seama de importanța mijloacelor de transport individuale, posesia unui permis de conducere recunoscut în mod corespunzător de un stat membru gazdă favorizează libera circulație și libertatea de stabilire a persoanelor.

22. De altfel, din ansamblul criticilor formulate, Curtea apreciază că acestea au ca finalitate concretă completarea/modificarea dispozițiilor de lege criticate, în sensul reglementării unor noi criterii referitoare la forma și conținutul permisului de conducere și a unei modalități alternative de eliberare a permisului de conducere, care să nu utilizeze datele biometrice de identificare, pe care acesta le consideră ca fiind contrare credinței sale creștin ortodoxe. Or, o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Modificarea conținutului unei norme juridice reprezintă o prerogativă exclusivă a autorității legislative în lumina dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căreia „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării” (a se vedea, în acest sens, și Decizia Curții Constituționale nr. 225 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 6 iunie 2014).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cosmin-Gheorghe Săladea în Dosarul nr. 5.803/108/2017 al Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

